

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E., s.r.o.** so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou T., s.r.o. so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **S. B.**, bývajúcemu v K., za účasti Z., so sídlom v P., IČO: X. ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, zastúpeného JUDr. I. Š., advokátom so sídlom vo S., **o zaplatenie 971,44 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3 C 241/2011, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. apríla 2012 sp. zn. 13 Co 36/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Z., so sídlom v P., IČO: X. je povinné zaplatiť žalobcovi do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania 45,40 € na účet advokátskej kancelárie T., s.r.o., so sídlom v B..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Kežmarok uznesením zo 16. februára 2012 č.k. 3 C 241/2011-54 zastavil konanie podľa § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Žalobcu zaviazal zaplatiť na účet vedľajšieho účastníka (ďalej len „H.“) náhradu trov konania 189,07 €. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Toto uznesenie napadol žalobca odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 25. apríla 2012 sp. zn. 13 Co 36/2012 zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalobcu a H. tak, že H. trovy konania nepriznal. Zmenu rozhodnutia odôvodnil poukázaním na § 150 ods. 1 O.s.p. s tým, že trovy konania uplatnené H. neboli účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Proti zmeňujúcemu výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu podalo dovolanie H.. Žiadalo rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Podľa názoru H. mu v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom tým, že mu odvolací súd nepriznal náhradu trov konania (§ 150 O.s.p.) z dôvodov, ku ktorým nemalo možnosť vyjadriť sa, lebo odvolací súd nepostupoval podľa § 213 ods. 2 O.s.p. Navyše, napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a vecne nesprávne.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že tento opravný prostriedok H. je procesne neprípustný.

Žalovaný sa k dovolaniu H. písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podalo včas H. zastúpené v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či je toto dovolanie procesne prípustné.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 Cdo 120/2013, 3 Cdo 86/2014, 3 Cdo 296/2014, 4 Cdo 241/2013, 5 Cdo 196/2013, 6 Cdo 86/2013, 7 Cdo 209/2013). Najvyšší súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie H. podľa § 237 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti H., ktoré úspech nemalo (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania a tieto aj vyčíslil. Najvyšší súd mu priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval aj pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 10. apríla 2013 [§ 14 ods. 3

písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení platnom v čase poskytnutia právnej služby žalobcovi v dovolacom konaní (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v spojení s § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky vo výške 30,03 €, čo s náhradou za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (§ 16 ods. 3 vyhlášky, t.j. 7,81 €) a daňou z pridanej hodnoty (§ 18 ods. 3 vyhlášky, t.j. 7,56 €) predstavuje spolu 45,40 €.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková